

Professor R. W. Broekman

25 jaar tandarts

Op 26 Mei 1951 zal Prof. R. W. Broekman, hoogleraar te Utrecht het feit herdenken, dat hij vóór 25 jaar zijn tandartsdiploma verkreeg.

De jubilaris, die ruim 5 jaar deel uitmaakt van onze redactie, heeft de wens te kennen gegeven deze functie, wegens te drukke werkzaamheden, per 1 Juli neer te leggen. Wij komen daar in het volgende nummer nog op terug.

Broekman behoort tot het gelukkig merkbaar groeiende aantal collega's dat zich sterk tot de wetenschappelijke zijde van ons beroep aangetrokken gevoelt. Markant is daarbij zijn belangstelling in de anthropogenese. Het heeft dan ook niemand verwonderd dat hij in 1948 het hem aangeboden hoogleraarschap in de orthodontie te Utrecht gretig aanvaardde, waarbij hij een bloeiende praktijk te Arnhem achter moest laten.

Dat men hem daar slechts node zag vertrekken is duidelijk voor hen, die zijn zegenrijke arbeid in de eerste bevrijdingsdagen van 1945 bij de wederopbouw der tandheelkundige voorziening in de verwoeste stad van nabij hebben kunnen gadeslaan.

Van zijn publicaties in het T. v. T. heeft, naast zijn verhandelingen over het onderwijs, vooral zijn serie „Onze Problemen” de aandacht getrokken. Voor de Bond van Ned. Volksuniversiteiten vervult hij radio-spreekbeurten. Van zijn boeken noemen wij: „De betekenis van de erfelijkheid voor de tandheelkunde” (1948). „De Schepper en zijn werk” (1939). „De golfslag der eeuwigheid” (1936). Vooral uit de laatste werken spreekt zijn filosofische inslag.

Wij wensen onze jubilerende collega van harte geluk en nog vele jaren van activiteit bij zijn schone taak, het onderwijs. Wij weten hoe uiterst gewetensvol hij deze taak opvat, hoe die hem dermate in beslag neemt, dat er weinig meer overblijft voor een leven daarnaast, wat thans ook onze redactie moet ervaren. Maar zegt niet zijn „lijfdichter” Goethe:

Die Tätigkeit ist, was den Menschen glücklich macht
Die, erst das Gute schaffend, bald ein Uebel selbst
Durch göttlich wirkende Gewalt in Gutes kehrt.

M-t.